

РЕШЕНИЕ

№ 3655

гр. София, 08.07.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XX КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на 31.01.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Стефан Станчев

ЧЛЕНОВЕ: Миглена Недева

Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **12694** по описа за **2019** година докладвано от съдия Боряна Бороджиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

С Решение № 191205 от 13.08.2019г. по НАХД № 20519/2018г. на СРС, НО, 13-ти състав е потвърдено наказателно постановление (НП) № Р-10-891 от 25.09.2018г., издадено от член на комисията, изпълняващ правомощията на заместник-председателя на Комисията за финансов надзор (КФН), с кето на основни чл.641, ал.3 вр. ал.1 от Кодекса за застраховането (КЗ) на ЗАД [фирма], ЕИК[ЕИК] е наложена имуществен санкция в размер на 20 000 лева.

Срещу постановеното решение е подадена касационна жалба от КФН с оплаквания за неправилност поради нарушения на материалния закон. Според касатора, за да възникне възможността за ангажиране на отговорността на дружеството по чл.641, ал.3 от КЗ е следвало да бъде ангажирана отговорността на адресатите по чл.641, ал.1 от КЗ. Счита, че квалификацията на деянието е непълна, като сочената за нарушена разпоредба е със санкционен характер и не съдържа предписание за поведение към адресатите. Моли съда да отмени решението на СРС и да постанови такова, с което да бъде отменено издаденото НП.

В съдебно заседание касаторът, редовно призован не изпраща процесуален представител.

Ответникът - КФН чрез юрк. Х. оспорва касационната жалба. Моли решението на СРС да се остави в сила. Депозира писмени бележки. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Прокурорът от СГП дава заключение, че касационната жалба е неоснователна и недоказана и следва да се остави без уважение.

По допустимостта на касационната жалба:

Административен съд София – град намира, че касационната жалба е допустима, като подадена от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, в преклузивния 14-дневен срок по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН и срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол.

По съществото на касационната жалба:

Разгледана по същество - касационната жалба е основателна.

В производството пред СРС е установено, че на 03.05.2018 година в КФН постъпила жалба вх. № 91-02-596/03.05.2018 г. от Е. Х.. В същата се излагало оплакване за забавяне в произнасяне от ЗАД [фирма] по претенция № 0410-400-0003-2018 г. заведена на основание договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност" на автомобилистите. По повод постъпилата жалба с писмо на КФН изх. № 91-02-596/11.05.2018 г. от ЗАД [фирма] били изискани подробни писмени обяснения по случая, както и заверени преписи от всички документи по претенция № 0410-400-0003-2018. С писмо вх. № 91-02-596/28.05.2018 г. застрахователното дружество депозирало отговор и предоставило документи. В това писмо застрахователят посочил, че Х. е предоставила информация за банковата си сметка на 02.05.2018 г. На 22.05.2018 г. ЗАД [фирма] се произнесло по претенция № 0410-400-0003-2018, като изплатило на Х. застрахователно обезщетение в размер на 1083,60 лева. С писмо вх. № 91-02-596/31.05.2018 г. Х. предоставила в КФН допълнителна информация относно заведената от нея претенция.

В хода на извършената от КФН проверка, свидетелят В. Ш. – мл. експерт в отдел „Застрахователен надзор" на КФН установил, че на 15.01.2018 г. в ЗАД [фирма] била заведена претенция № 0410-400-0003-2018 г. във връзка с настъпило застрахователно събитие – ПТП, вследствие на което са причинени неимуществени вреди. На същата дата ползвателят на застрахователната услуга представил всички документи, необходими за установяване на претенцията по основание и размер по смисъла на чл. 106 от КЗ, включително и пълни и точни данни за банковата сметка, по която да бъде изплатено обезщетение по претенцията. На 16.01.2018 г. и на 22.01.2018 г. били извършени огледи на увредения лек автомобил, за които били съставени съответните документи. След 22.01.2018 г. застрахователят не е изисквал от ползвателя на застрахователната услуга допълнителни доказателства, необходими за установяване на основанията и размера на претенцията по смисъла на чл. 106 от КЗ. С оглед на това и като приел, че в писмо вх. № 91-02-596/28.05.2018 г. застрахователното дружество е предоставило невярна информация, че ползвателят на застрахователната услуга е предоставил информация за банковата си сметка на 02.05.2018 г., а не както е в действителност на 15.01.2018 г., на 18.07.2018 г. мл. експерт В. Ш. съставил на ЗАД [фирма] АУАН № Р-06-777/18.07.2018 г. за извършено на 28.05.2018 г. нарушение на чл. 641, ал. 3, вр. ал. 1 от КЗ.

Въз основа на АУАН, при идентично описание на фактическата обстановка и правна квалификация на 25.09.2018 г. било издадено и атакуваното НП.

Районният съд, за да потвърди НП е приел неговата законосъобразност откъм

компетентност на АНО, като при изяснена фактическа обстановка приема, че е налице нарушение на разпоредбата на чл. 641, ал. 3, вр. ал. 1 от КЗ. Въззивният съд е обосновал, че не е налице хипотезата на маловажен случай по смисъла на чл.28 ЗАНН. Решението на СРС е неправилно.

Съгласно чл.641, ал.1 от КЗ член на управителен или контролен орган на застраховател, презастраховател или застрахователен посредник, застрахователен холдинг, застрахователен холдинг със смесена дейност или друго лице, което го управлява или представлява, което предостави или допусне да бъде предоставена невярна информация във връзка с осъществяването на застрахователния надзор, се наказва с глоба от 10 000 до 50 000 лв., ако деянието не съставлява престъпление. Съгласно чл.641, ал.3 от КЗ за нарушението по ал. 1 на застрахователя се налага имуществена санкция в размер от 20 000 до 100 000 лв.

Касационната инстанция намира, че решаващият извод на въззивния съд относно доказаност на нарушението е необоснован, съответно решението постановено при съществено нарушение на съдопроизводствените правила относно събирането на доказателства за разкриване на обективната истина.

В настоящия случай не са изяснени по безспорен начин обстоятелствата, довели АНО до извода, че с писмо вх. № 91-02-596 от 28.05.2018 г. застрахователното дружество, представлявано от двамата изпълнителни директори е предоставило невярна информация, свързана със застрахователния надзор, осъществяван от КФН. СРС е приел, че на 15.01.2018г., когато е заведена застрахователната претенция от Е. Х., същата е предоставила и пълни и точни данни за банковата сметка, по която да бъде изплатено обезщетение за претенцията. Този извод е изграден единствено на посоченото писмо от 31.05.2015г. по електронната поща , изпратено от адрес [електронна поща], в което е посочено, че на 15.01.2018г. при подаването на претенцията и представяне на протокола за произшествие, ѝ била поискана банкова сметка, която застрахованата предоставила същия ден. Разпитаният като свидетел актосъставител Ш. заявява, че е приел, че банковата сметка е посочена от ползвателя на застрахователна услуга на 15.01.2018г. въз основа на посоченото от нея в писмото до КФН, не е виждал документ, от който да следва, че банковата сметка е посочена на 15.01.2018г. Видно от приложеното по преписката уведомление за щета от 15.01.2018г. в бланката на същото не е посочена конкретна банкова сметка (уведомлението е подписано от Б. Х.) В писмото вх. № 91-02-596 от 28.05.2018 г. застрахователното дружество посочва, че на 02.05.2018г. потребителят на застрахователни услуги е представил в ЗАД [фирма] информация за банковата сметка. В преписката е наличен договор за потребителски паричен кредит на застрахованото лице, в което е посочена банкова сметка, по която е преведено обезщетението и посоченият документ има вх.№ на застрахователя ЦУ 99-2202/02.05.2018г., без обаче да е изяснено дали е представен във връзка със застрахователната претенция. Следователно, по повод дата на предоставяне на пълни и точни данни за банковата сметка от ползвателя на застрахователната услуга, по делото е налице противоречива информация, която следва да бъде установена по безспорен начин, поради това, че именно върху нея се гради извода на АНО за предоставяне на невярна информация, съставляваща административното нарушение. Представянето на доказателства за това не е изискано от съда, в нарушение на разпоредбата на чл. 107, ал. 2 от НПК, във вр. с чл. 84 от ЗАНН. Не е обсъден и посоченият договор с банкова сметка на л.24 по преписката. По този начин е останал

неизяснен спора относно твърдяната невярност на предоставената информация. Посоченото препятства преценката на съда за доказаност на нарушението и ангажиране на административнонаказателната отговорност на касатора.

С оглед изложеното, обжалваното решение следва да бъде отменено и делото върнато за ново разглеждане от друг съдебен състав, при което следва да бъдат събрани и обсъдени всички налични доказателства относно действителната дата, на която ползвателят на застрахователната услуга е предоставил на застрахователя пълна и точна информация за банковата сметка, във връзка със застрахователната претенция, в това число дали и на коя от датите 15.01. и 02.05 2018г. застрахованият е предоставял на застрахованния данни за банковата си сметка.

Воден от горното на основание чл. 222, ал. 2 от АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд София – град, XX касационен състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение № 191205 от 13.08.2019 г. по НАХД № 20519/2018г. на СРС, НО, 13-ти състав.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на същия съд при спазване на задължителните указания, дадени в мотивите на решението.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

2.

ЧЛЕНОВЕ:

1.